

به جنگ

سرمایه داری

رویم!!

////////////////////

مزدک کوهکن / شهریور ۱۴۰۱

////////////////////

در جهانی وارونه زندگی می کنیم. دنیایی که در آن خرید و فروش انسان (کارگر) همانند یک کالا و به دور انداختن آن بعد از تاریخ مصرفش امری طبیعی شمرده می شود!! خانه داری که فرساینده جسم و تباهساز شعور زنان است، وظیفه مقدس اعلام می گردد!! نهاد بالای سر و انگل صفت دولت، ضرورت زندگی اجتماعی تلقی می گردد!! این جهان سرمایه داری است و به حکم غیر انسانی و بشر ستیز بودنش باید از میان رود. گورکن این نظام، طبقه ما، طبقه کارگر است. اینک که در جهنم سرمایه داری ایران، مبارزات طبقه مادر غلیان و جوشش است خواست های تاریخی خود را بطور شفاف بر زبان آریم و اعلام کنیم که خواهان لغو کارمزدی، محو خانه داری و زوال دولت هستیم و تا قبل از محقق ساختن کامل این خواسته های ما خواهیم که:

۱- محصول کار و تولید اجتماعی دهها هزار تریلیون تومانی ما صرف معیشت مرفه همه افراد جامعه اعم از شاغل، بیکار یا بازنشسته گردد. دارو، درمان، آموزش از مهد کودک تا دانشگاه، ایاب و ذهاب، بهترین شکل نگهداری از کودکان، سالمندان، معلولان، آب، برق، گاز، خوراک و پوشاک، مسکن، وسایل خانه، تلفن، اینترنت، همه و همه باید به طور کامل از سیطره خرید و فروش خارج و رایگان گردد.

۲- کلیه اطلاعات و آمار روند تولید و توزیع، داده های مربوط به منابع طبیعی، مسائل زیست محیطی، برنامه ریزی ها، داد و ستدهای داخلی و خارجی، مناسبات دیپلوماتیک باید در اختیار همگان گذاشته شود.

۳- هر ساعت کار خانگی، ساعتی از زمان اشتغال محسوب شود و میانگین سهم هر انسان از محصول اجتماعی به آن تعلق گیرد.

۴- دخالت حکومت در حریم زندگی انسان ها بطور کامل قطع گردد.

۵- کلیه فعالیت های اقتصادی مخرب طبیعت و مضر سلامتی بشر، تعطیل شود.